

دکتاب نوم —

دورور او خور

ارمان

لیکوال رفیع الله

علی حیدر وردگ

درفیع الله لیکل

شوی کتابونه

نمکری ژوند—

Ketabton.com

دورور او خور
ارمان — دزور
مينه — غم او
هجران —

دليکوال نمبر
0797335830

(پيل (شروع

زه ماشوم وم دخور
. سره می لارم
خور می کالی یورل
دمینخلو لپاره
ویالی ته زه هم
ورسره لارم . خو
هلهته می یوه جنی
ولیده ڈیره بنکلی
وه نو ماهم پرله
پسی ورته کتل نو
خدای شته ڈیره

می خوبنه شوه
خور ته می وویل
خوری داڅوک ده
دچا لور ده خور
می راته وخنډل
ویل څه یی کوی
وروره خوبنه
شوی خو به دی نه
وی
ما ویل نه خوری
ماسی می پوښتنه

وکره .خو زما زره

دهفی راهیسی

داسی بل شان وو .

خوزه هروخت

دخیلی خور سره

تلم او هغه جنی به

می لیدله زه لږ

ماشوم وم خو هغه

جنی زما څخه

مشره وه . یوه

ورځ ما هفی ته

کتل دهفی جنی
ماته فام شوا
نوراغله زما خنگ.
ته راته یب وویل
ته ولی ماته
هروخت گوری ما
ورته وویل کله می
درته کتلی. خو
هفی لاس پورته
کرو خپرایی
راکوله ما سترگی

پتی کری .نو
خپری رانکره
او په خندا شوه
ویل خوارکی داسی
وډار شوا . یوه
هفته وشوه چی
خور می کالی نه
ورل .او ما به هره
ورخ دخور خخه
پوښتنه کوله خوری
کالی دمینخلو لپاره

خه وخت ويالی ته
وړی .خور می راته
وویل سبا انشاالله
وړم زه ډیر خوشاله
شوم . سبا بیا لارم
دخور سره می
ويالی ته هغه جنی
راغلی وه او ما بیا
ورته کتل دهغی بیا
ماته فام شوا راغله
راته یی وویل ولی

هروخت ماته گوری
ماورته هیخ جواب
ورنکرو . یوه خپر
یی راکره دوهمه
خپری چی
راکره نو زما
دخور فام شوا هغه
راغله ولی وهی زما
ورور هغی جنی
ورته وویل دا هر
وخت ماته گوری .

خور می ورته
وویل درباندی
عاشق شوی به وی
جنی وویل ربنتیا
ماورته سر وخوا
وه چی هوو نو بله
خپری راکره
راته یی وویل بی
شرمه .اولاره بله
ورخ بیا ویالی ته
لارم دخور سره می

هفی جنی راته
دمسخر و ویل زما
دمینی عاشق راغی
تولو انجو به خندل
راته زه ڈیر زهیر
شوم خو دا لومری
حُل وو چی عاشق
شوی وم . زه نور
ڈیر نه تلم ویالی ته
حُکه شرمیدم هفی
جنی راباندی

مسخري كولى

.يوه ورخ هغه

جنى په لاره روانه

وه چى سپى

ورباندى رامنډه

كړى هغى جنى

ورته چيغى وهلى

اولاس يى ورته

بنوراولو خو سپى

نور هم وسوريدا ما

ورمنډه كره لرگى

راسره وو سپی می
یو لرگی وواهه نو
سپی منډه کره او
لارو جنی ډیره
ورختا وه زه یی
بنکل کریم او زما
خخه یی مننه وکره
زه ډیر خوشاله
شوم ماهم ورته
ووایل دا زما وظیفه
وه جنی داسی پر

له پسی راته کتل
ما هم ورته کتل
بیرته یی نظر
بښکته کړو او دکور
په خوا روانه شوه
بله ورځ یی زما
خور ته ویلی وو
چی ورور دی ولی
نه راولی . خور می
ورته ویلی وو
چی،ستا دلاسه یی

نه راو لم جنی
وو یل زما دلاسه
ولی نه راوی خور
می ورته ویلی وو
چی هغه شرمیژی
جنی ورته ویلی وو
چی زه نور هیخ نه
. ورته وایم

بله ورخ می خور
راته وو یل وروره
راخه زما سره گابی

بوڤه فرش يوسو

دمينځلو لپاره

ويالي ته ماورته

وويل سمده خوري

ويالي ته ورسيدم

هغه جني دکاليو په

مينځلو اخته وه

چي زه يي وليدم

راغله ستړي مشي

يي راسره وکړي

بيايي زما دخور

سره ستړی مشی
وکړی زما څخه یی
دنامه پوښتنه وکړه
ما هم خپل نوم
وروښودا هغه
ووویل ماشاالله
څومره ښکلی نوم
مو دی ماویل مننه
الله پاک دی وساته
. خور ته می وویل
خوری زه ځم هغی

جنی وویل مه خه

زر پاکیزی هغه

جنی زما دخور

سره اخته شوه

فرش یی ورسره

ومینخلو.زه ورته

ناست وم او جنی

ته می کتل جنی

جنی داسی راته

معلومېده چی هغه

هم عاشقه شوی وه

زما خور سره یی
فرش پریمنخلو زه
او خور می دکور
په خوا روان
شوو.دهفی جنی
کور نژدی وو هغه
ووویل راخی راخی
پوپی به زما سره
وخوری بیا به لار
شی خور می ورته
ووویل مننه الله پاک

دی وساته کور ته
راور سیدو ډوډی
مو وخوره بیگا
خوب نه راتلو ډیر
فکر می خراب وو
هغه جنی می زیاته
یادیده. دځان سره
می پریکړه وکړه
چی سبا ورته
دمینی اظهار وکړم
په همدی فکرونو

کی ویده شوم
سهار می چای
وخبنو او لارم
ویالی ته خو هغه
جنی نه وه راغلی
ماسپینین بیا لارم
ویالی ته هغه جنی
راغلی وه ما
غوبنتل چی ورشم
خو زره می نشوای
کری دهغی ماته

فام شوو او راته
یی وویل دلته
راشه څنگه راغلی
یی ما ورته هیڅ
ځواب ورنکړو
راغله ستړی مشی
یی راسره وکړی
ډیری خبری او
پوښتنی وکړی ما
به ورته جواب
ورکولو . ماته یی

یو بوتل عطر راکړل

ډیر ښه بوی یی

لگیدو ماور څخه

مننه وکړه . بله

ورځ لارم دوکان ته

ډیره ښکلې گوتمی

می واخیسته او

راغلم کورته سهار

لارم ویالی ته بیا

می دهغی جنی

سره ولیدل ستړی

مشی یی راسره
وکری ما ورته
گوتمی ورکره هغه
جنی داسی په مینه
مینه راته کتل کتل
بیا پیره خوشاله
شوه او په غیر کی
ونیولم بس نو مینه
مو شروع شوه . زه
هم ماشوم وم هغه
هم . وخت تیریدو

بیا هغه رقم آسانه
می نه شوی لیدلی
. موبایل می هم
ورته واخیستو بیا
به په موبایل کی
ورسره غږیدم . خو
زما خور پدی کیسه
خبره وه . نو ما هم
خور ته وویل
. خوری مهربانی
پلار ته مه وایه

خور می وویل
سمده ما تری مننه
وکره وخت تیریدو
زه هم نور دخوانی
موسم ته رسیدم
هغه هم پیغلتوب
ته رسیده نو فکرو
می وکرو چی زه
باید یو کار پیدا
کرم مکتب می
پرینووواو لارم

ایران ته یو خور ته
می زنگ کولو او
دهغه جنی پوښتنه
به می تری کره
خور می راته وویل
را وویل راوگرځه
ایران ته مخه خو
ما ورته وویل نه
خوری خم نور په
کلی کی ژوند گران
دی

خورمی راته ډیری
زاری وکړی خو ما
ونه منله نیمروز ته
ورسیدم دقاچا قبر
سره وغړیدم په
80 لکه تومان یی
رسولم ما هم
ورسره ومنله
خورته می زنگ
وکړو ورته ومی
ویل خوری بیا به

ژوندى وم كنه
خورى يوار خو مى
دهغه جنى سره
وغږوه خور مى
راته وويل سمده
وروره زه هم
درپسى ډيره خفه
شوى يم ما ورته
وويل خورى فكر
مكوه ان شاء الله
په ما به هيڅ

نکیپی سبا دایران
پخوا ورتللو خور
می وویل سمدہ زہ
اوس خم خور می
لږ وخت وروسته
زنگ راتہ وکړو چی
ورسره وغږیدم
هغه جنی وه نو
هغی ژړل ما ته هم
ژړا راغله زہ هم په
ژړا شوم

ما هغی ته وویل
گرانی مه ژاره ویل
یی ته ولی حئی
ایران ته زه به له
غمه مړه شم ما
ورته وویل گرانی
داسی مه وایه زه
چی دمهر روپی
وگتیم بیرته راحم
سمده گرانه
چی ورسیدی یو

زنگ راته وکره ما
ویل سمده گرانی
پیری خبری می
ورسره وکری زه
پیر خفه شوم
خو بس غریبی وه
نور بله کومه لار نه
وه ایران ته روان
شوم
په لارو راباندی
پیری سختی تیری

شوی 8 شپی

وروسته ایران ته

ورسیدم خور ته

می زنگ راوکړو

هغه پیره خوشاله

شوه ما ورته وویل

خوری هغه جنی ته

موبایل وروړلای

شی خور می راته

ووویل اوس خو

نکیرې ما بنام دی ما

فکر کولو چی خور
می راته دروغ
وایی خو هغه چی
می پوښتنه وکړه
خلکو ویل
دافغانستان سره
دایران وخت یوو
ساعت توپیر لری
سهار لمونځ می
وکړو چی زنگ
راغی

ورسره و غړېدم
هغه جنی وه ډیره
خوشاله شوه ډیر
زیات ورسره
و غړېدم اخیر می
دخور په موبایل
کی روپی خلاصی
شوی .
ما ورته زنگ وکړو
جنی ډیره خفه
خفه غړېده زه یی

. هم ډير خفه کړم
سبا لارم فلکی ته
يو افغانی راغی
ویل کاریگر ته
صورت لرم ما
ورته وویل صاحبه
زه یم زه درسره
خُم لارم کار ته
ورسره . دیوی
ورخی 3 لکه تومان
راکول

یوه میاشت می کار
ورسره وکړو کاری
خلاص شوو
لارم اطاق ته سبا
راته چا زنگ وکړو
چی زما کار دی ما
ورته وویل سمده
خومره روپی
راکوی راته یی
ووویل 3 لکه تومان
ما ورته وویل 4 لکه

تومان راکړه نو یب

. راته وویل سمده

سبا ورغلم کار می

شروع کړو ډیر

. سخت وو

کار به می کولو

دشپی به تللم اطاق

ته ډوپی به می

وخوره او ویده

شوم سهار بیا لارم

کار ته کار می

شروع کرو
دوی میاشتی کی
می دا کار ہم
خلاص کرو او لارم
اطاق ته خور ته
می زنگ وکرو ډیر
ورسره وغزیدم ما
ورته وویل خوری
سبا می کار نشته
دهغی جنی نوم
می ورته واخیستو

چی سبا ورشه
. ڊیره می یادیکی
خور می راته
وخنډل چی وروره
ته هم دهغی جنی
لپاره زنگ کوی زما
په کیسه کی نه یی
ما ورته وویل نه
خوری داسی نده
خور می وویل
ټوکه می درسره

وکره ماویل سمدہ
سبایی راتہ زنگ
وکرو بیا می پیری
خبری دہفی جنی
سرہ وکری بیا می
داسی وطن تہ زہ
. وشو

خو غریبی نہ
. پریبنوم

بس یو کال تیر
شوو نور راغلم

کورته لږ لږ تحفی
می واخیستی خور
او مور او پلار او
هغی جنی ته کور
ته راورسیدم
خور او ټوله کورنئ
زیاته خوشاله شول
خور ته می ټوله
کیسه معلومه وه
خومور او پلار می
نه وو خبر بس

دشپی تر یولسو
بجو می دمور او
پلار خور سره
خبری اتری وکړی
زه او خور می په
یوه اطاق کی ویده
. کیدو

خور می راته دهغی
جنی کیسی شروع
کړی ویل داسی
درپسی خفه وه

هره ورخ به چی زه

لارم

ویالی ته ستا

پوښتنه به یی کوله

خور می راته وویل

ته چی خو تللی وی

هغی به هغه گوتمی

چی تا ورکړی وه

هغه به یی په لاس

کی وه او ژړل به

یی زه ډیر خفه

شوم خور ته می
تحفه ورکره خور
می ډیره خوشاله
شوه.

دری شپی وخت
تیر شوو بله ورځ
لارم ویالی ته هغه
راغلی وه خو اوس
پیغله وه زه یی
ولیدم نو ډیره
حیرانه شوه خو

لاړه کورته یی زما
فکر ډیر خراب
شوو.

چی دا ولی داسی
کوی خو ډیر خفه
. کورته راغلم

خور ته می وویل
خوری هغه جنی ته
زه ورغلی وم خو
هغی هیخ ستړی
مشی ونکریرخور

می راته وویل نه
پوهیگم مخکی خو
ستا راتلو ته ډیره
لیواله وه خور ته
می وویل خوری ته
سبا ورشهذ چی
څنگه خفه شوی
خور می وویل
سمده سبا می خور
ورغله خور می
راغله راته یی

کیسه وکره چی
هفی جنی ویل چی
. زه شرمیدم
هلتہ پیری انجونی
وی . زه زه تنہا
ملاقات ورسره کوم
. خور ته می وویل
خوری چیرته
ملاقات سره کوی
خور می راتہ وویل
وروره دلته زما

سره راخی ما ویل
سمده خوری خور
می لاره لږ وخت
وروسته هغه جنی
ورسره راغله جنی
چی زه ولیدم
نورانہ غیر چاپیره
کره او پیری
وژپل خور می هم
ناسته وه جنی
پیری گیلی رانه

وکړی ماورته تحفه

ورکړه ډیره

. خوشاله شوه

او مننه یی وکړه

ډیری خبری یی

راته وکړی خو ما

صرف دهغی

سترگو ته کتل په

دیدن یی نه مړیدم

خو وخت ډیر تیر

شوو او لاره

خورمی هغه سره
لاړه او بیرته راغله
خوری می راته
وویل وروره دادی
دا ارمان دی هم
پوره شوو ما تری
مننه وکره خوری
الله پاک دی راته
. وساته

خور می راته وویل
ستا سره ورور

جانہ تہ فر ما پیر
گران یی ورورہ . ما
ہم خور تہ وویل
خوری زہ ستا
احسان نشم ادا
کولی .
خور می راتہ وویل
ورورہ تہ زما
احسان ادا کولی
شی .
ما ور تہ وویل خنگہ

خوری می راته
وویل زه خو ستا
په کیسه خبره یم
ما ورته وویل هوو
خور می راته وویل
زه دی هم په خپله
کیسه خبروم ما
ورته وویل کومه
کیسه خوری .
خور می راته وویل
چی هغه هلک نوم

ی راته واخیست
زه دهغی سره مینه
کوم نو ما می خور
ته خه ونه ویل
خکه چی زما سره
یی ډیر کمک کری
. وو

ما هم خورته وویل
سمده پوه شوم
خوری هغه هلک
زما خوښ شوو

خُکِه هغه ډیر بڼه
هلک وو خور ته
می وویل خوری ته
هغه هلک ته ووايه
چی رشته راوليگی
خور می وویل
سمده خو که پلار
یی ونه منی ما
ورته وویل خوری
زه دپلار سره خبری
کوم .

زما پلار زما خبره
منله سبا زما خور
ته رشته راغله خو
دوعا مو ورسره
وکره بیگا چی لارم
اطاق ته ویده کیدم
خور می هم راغله
ډیره خوشاله وه او
زه یی په غیږ کی
ونیولم او بنکل یی
کرم .

ما ورته وویل
خوری ستا مینه
خو حاصل شوه زما
به څنگه شی خور
می راته وویل
وروره که زما سر
ته دی ضرورت
شوو نو درنه قربان
به یی کرم .
ماته خوب نه راتلو
خور می ویده شوه

حُڪه چي ارمان يي

پوره شوو خو

خدای خبر چي زما

به

خنڱه شي په همدی

فکروونو کی ویده

شوم سهار راباندی

خور چيغی وهلی

ویل پاڅه لمونځ

قضا کیری . زه

پاڅیدم لمونځ می

وکړو او بیرته ویده
شوم خور می بیرته
پاخولم ویل یی
اوس مه ویده کیږه
وروره دا خوب ښه
نه دی مریض به
شی زه هم پاخیدم
لارم بیرون ته . خو
هغه جنی می هیڅ
د فکر څخه نه وتله
.
نن می دخور دخسر

دکوره میلمانه راتلل

تیاری مو ورته

ونیوو میلمانه

راغلل ډوپی یی

وخوره خور می

ډیره خوشاله وه

خو زما فکر ډیر

خراب وو هغه جنی

. هم راغلی وه

زما رخور سره یی

مرسته کوله ما چی

ولیده

ډیر خوشاله شوم

او ورغللم ستړی

مشی می ورسره

وکړی

خور می راته وویل

ډوډی دی حورلی

. ما ویل نه خوری

خور می راته وویل

ته او هغه جنی نوم

یی واخیست لار

شی کوئی ته زه
ډوډی دروړلم زه او
هغه جنی لارو
کوئی ته ما دهغی
سترگو ته کتل
خبری اتری مو
. وکړی
خورمی ډوډی
راوړه ډوډی مو
وخوړه هغه جنی
خدای پامانی

واخیسته او لاره
دری میاشتی
وروسته می خور
ته وویل خوری نو
اوس زما واری دی
ته مرسته وکره
خور می مورته
. وویل
مور می هم خبره
ومنه زه پیر
خوشاله شوم مور

او خور می لارل
دهفی جنی په
رشته پسی زه هم
په همدی فکرو کی
وم . چی څه به
ورته وایی خو مور
او خورمی راغلی
خور می راته وویل
وروره پلاری ویل
چی زموږ لور تر
. اوسه وره ده

خودری شپی

وروسته چی خبر

شوم چی هغه جنی

یی بل چاته ورکړی

نوزه لارم کورته

بیر می وژړل بیر

فکر می خراب

. شوو

ژوند مزه نکوله هر

وخت می ژړل او

خوری هم راته ژړل

.

دهغي جنی پلار
دروپی سره ډیر
محبت وو
او هغه جنی یی
چی ورکړی وه هغه
ډیری روپی لرلی
او هغه هلک ډیر
کبرجن او مغرور
وو
او زما ژوند ډیر
خراب شوو وخت

تیریدو

جنی یی هم ناوی

کره هغه یی ناوی

کره زما دژوند

خوشالی هم ورسره

لاری دری میاشتی

وخت تیر شوو

بله ورځ خبر شوم

چی هغه جنی هغه

ظالیم ډیره وهلی

لاس یی هم مات

دی نو ماته ډیره
غوسه راتله خو
هیڅ می نه شوی
. کولی

پلاری می هم ورته
ویلی وو چی ورځه
ورځه درباندي
ملامت ندي دپلار
دی خبری چی خبر
شوم
نو ما پریکره وکره

چی زه باید را جنی
دظلم خخه خلاصه
کرم خو بیا می فکر
وکرو چی زه خو
خه نشم کولی
حکه زه هفی جنی
هیخ نه کیدم
خوزه داسی لیونی
شوم خور به می
راته دایدگیرنه
راکوله خو زما زره

هيڇ ڪرار نڪولو
وخت تير یدو بله
ورڻ خبر شوم چي
هغه جني يي طلاق
ڪري ده زه پير
خوشاله شوم او
هغه جني راغلي وه
دڪا ڪا په ڪور ڪي
وه او ڪا ڪا يي ورته
ويلى وو چي لوري
پلار دي ظلم

درسره وکړو خوزه

یی نه درسره کوم

زه نور هم خوشاله

شوم دجنی کاکا

جنی ته ویلی وو

چی هر څوک دی

خوبښ دی راته

ووایه

چی بله ورځ زموږ

کورته دهغی جنی

کاکا راغلی وو هغه

ډير بڼه سپړی وو
زما پلار ته یی
وویلی وو چی زوی
ته به دی ورورلور
درکړم مهر او هيڅ
نه غواړم پلار می
ماته وویل زویه
څنگه دی خوبڼه ده
زه په زړه کی ډیر
خوشاله شوم
او ورته ومی وویل

چی ستا څنگه
خوښه وی زما هم
خوښه ده
پلار می دهغی
جنی کاکا ته وویل
چی سمده زموږ
خوښه ده
سبا ورغلو دوعا
مو ورسره وکړه
دری میاشتی
وروسته ناوی کوله.

زه پير خوشاله
شوم خور ته می
وویل خوری زه
دهفی جنی ملاقات
غوارم خور می
راته وویل سمده
وروره.
خورمی لاره لږ
وخت وروسته می
خور راغله راته یی
ویل چی یو ساعت

وروسته ورشه
دهغی جنی دکاکا
هجری ته زه هم یو
ساعت وروسته
لارم .
چی ورغلام هغه
جنی ناسته وه
چی زه یی ولیدم
راته ولاره شوه او
په غیږ یی راکړه
. پیره خوشاله وه

ما تری پوښتنه
وکره چی هغه
ظالم ولی داسی
. ظلم دربانندی کولو
راته یی وویل زه
ستا په نوم ژوند
. کوم او ستا یم
زما دهغه ظالم
خخه نفرت کیدو
نو خکه یی داسی
. وکرل .

ڊير ڊيري وڙپل

ما ورته اوشڪي

پاڪي ڪري لڙ لڙ

شيان مي ورته

اخيستي وو هغه

مي ورڪرل او تري

. روان شوم

ڪورته راغلم خور

خچه مي مننه

. وڪره

خور مي راته وويل

وروره مننه خو
بايد زه لتا خخه
وكرم
دری میاشتی وخت
تیر شوو دجنى كاكا
راغلی وو زما پلار
ته یی ویلی وو
چی تیاری دی نیسه
.
نور زه دخپل ورور
لور درته ناوی کوم.
زما پلار. ورته ویلی

وو چی سمدہ

میلمانہ مو

راغوبنت دا

خوشالی مو بنہ پھ

خوند ولمانخہ

زما مور او پلار

خور ٲول ٲیر

خوشالہ وو

دوی میاشتی وخت

تیر شوو زما او

دھغہ جنی ٲیر

بنکلی ژوند وو
زما مور او پلار زما
دنام زادی څخه ډیر
خوشاله وو

نور بس ډیر بنکلی
ژوند روان وو

پای

گرانو او محترمو
ملگرو ما په
دعاگانو کی یاد
ساتی

ستاسو کشر ورور
علی حیدر

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**